

Tiszakeszi Község Lapja

Keszzi Újság

VI. évfolyam 2. szám 2004. június

Piován Győző:

Májusi ének

Csobog már a kis patak,
Zöld a hegy, a rét;
Méhe zsong, virág fakad,
Szellő zúg mesét.
Illat száll, madár dalol,
Felhőtlen a táj.
Halljátok-e gyermekek?
Hív a napsugár!

Hív az erdő, hív a völgy,
Hív a kék határ:
Menjetez vidulni hát,
Míg virít a nyár.
Szedjétek gyümölcsseit,
Míg felétek int,
Míg az őszi hervadás
Itt nem lesz megint.

Ha megvirrad keleten
S fölshuan a Nap,
Hálaima mondásra
Ne légy hallgatag;
És este se késlekedj
Fohászt zengeni,
Ahhoz, ki a föld porát
Átmelengeti

Ahhoz, ki a hó alól
Zöld tavaszt fakaszt
S tarka nyárrá bűvöli
Halkan a tavaszt.
Ahhoz, aki őszt ad és
Őszre szép telet,
Áldásokkal hintve be
Földi életed.

A TARTALOMBÓL:

Önkormányzati oldalak

Anyakönyvi hírek

Egyházi hírek

Képek a majálisról

Versenyek

Gondolatok

18

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

A faluközösséget érintő jelentős döntések megalkotásával folytatta munkáját az önkormányzat képviselő-testülete az elmúlt negyed évben is.

A februári ülésen Steinerné Vasvári Éva országgyűlési képviselő asszony jelenlétében tárgyalta meg, fogadta el a testület az önkormányzat 2004. évre szóló költségvetését.

Abban mindenki egyetértett, hogy az ez évi pénzügyi kondíciók sem lesznek jobbak, mint az eddigiek voltak. Továbbra is jelentős hiánnyal számol az önkormányzat. Célként fogalmazódott meg az intézmények működésének biztosítása, a folyamatban lévő pályázatokhoz szükséges önerő kigazdálkodása.

A szűkös anyagi helyzetre való tekintettel az önkormányzat belső ellenőrzési feladatának ellátását társulás formájában látja megoldhatónak a testület, amely várhatóan októberben kezdi meg működését.

A jogszabályok által az önkormányzatokra „testált” megsokasodott feladatok szakszerű teljesítése, a lakosság ügyeinek udvarias, gyors intézése érdekében a hivatal létszámfejlesztéséről is döntöttek ezen az ülésen.

Az önkormányzat tulajdonában lévő komp bérbeadásának feltételei is megtárgyalásra kerültek, melynek eredményeként a komp magán- és jogi személy számára pályázat elnyerésével bérelhetővé válik a jövőben.

Sajnos településünk az önhibájából hátrányos helyzetű községek sorába tartozik, - amely lényegét tekintve - az önkormányzat folyamatos, tartós forrás hiányosságát jelenti. Ezért szükséges pályázni az ún. ÖNHIKI támogatás elnyerésére, amellyel biztosítani tudja az önkormányzat működé-

sének fenntartását, a forráshiánya csökkentését. Ezen pályázaton történő részvételről is döntött a gremium rendkívüli ülésén.

Több magán-, illetve közérdekű kérdése is terítékre került ezen az ülésen, így tájékoztatás hangzott el a Faluszépítő egyesület megalakulásáról, döntés született a falugyűlés május végi megtartásáról is.

Az április végi „maratoni” ülés első napirendjeként település-rendezési tervet fogadott el a testület. Ez a dokumentum tartalmazza a község távlati fejlesztési céljait, a helyi építészeti érdekek védelmét, az épületek tervezésének, építésének szabályait.

Ezt követően a 2003. év gazdálkodását vitatták meg, majd fogadták el a pénzügyi beszámolót.

Ifj. Sándor Béla sportegyesületi elnök tájékoztatójában ismertette az egyesület eredményeit, és a 2004. évi célokat.

Védőnők tevékenységét, munkájuk szépségét, nehézségeit mutatta be beszámolójában Tóth Imréné védőnő. Az anyagi körülmények romlása tovább nehezíti a családok megélhetését, egyre több a deviáns, lelkiileg beteg gyermek, akik családi környezetükben nem mindig kapnak megfelelő neveltetést, támogatást. Azon dolgoznak a jövőben is, hogy lehetőségeik keretei között segítsenek a nehéz helyzetben lévő családoknak és azok gyermekeinek.

A védőnők munkájához is kapcsolódóan helyi rendeletet fogadott el a testület, amelyben szabályozza a gyermekvédelem helyi rendszerét, a pénzbeli és személyes gondoskodást nyújtó ellátásokat, azok igénylésének eljárási szabályait.

Egyhangú szavazással döntött a testület a Faluszépítő egyesület ve-

zetésével, a községi egyesültek szervezésében megrendezésre kerülő május elseji majális támogatásáról.

Ifjú házások lakáscélú támogatásában részesült Deák Zoltán és neje Nemes Katalin.

Pál Ferenc előadásában rövid tájékoztató hangzott el a községben működő két általános iskola névadó mellszobrai elkészítésének helyzetéről.

A 2004. 04. 29-i informális, -tájékoztató -, megbeszélés jellegű ülésén a HOLUX Kft. kapott megbízást a község közvilágítás-korszerűsítésének megtervezésére és kivitelezésére. A felújítási munkák várhatóan augusztus hónapban befejeződnek.

Tiszakeszi, 2004. május 27.

Dr. Barnóczki Károly jegyző

ANYAKÖNYVI HÍREK

2004. március 10-től 2004. május 26-ig.

Születések:

Róthy József Mihály	és	Derekas Melinda	Dominik József
Zsípi Sándor	és	Kupcsik Zsuzsanna	Sándor Csaba
Mondel István	és	Olter Éva	Mária Emma
Balázs Gyula	és	Ládi Rita	Bence
Kanalas Ferenc	és	Nyerlucz Tünde	Laura
Király István	és	Salap Anita	Mátyás
Dósa Ferenc	és	Téglási Marianna	Ferenc
Fodor Zoltán	és	Molnár Zsuzsanna	Zoltán
Glonczy Sándor	és	Lázók Regina	Sándor József
Lukács Ferenc	és	Balog Rozália	Marianna
Pál Ferenc	és	Lencsés Szilvia	Ferenc Dániel
Sólyom Csaba	és	Sipos Beáta	Valentin
Sándor Lajos	és	Nagy Krisztina	Dominika
Lakatos Péter	és	Rácz Mária	Mónika nevű gyermeke.

Házasságkötés:

Dósa Ferenc	és	Téglási Marianna
Potyka Gyula György	és	Kocsis Orsolya

Elhunytak:

Bak Lászlóné	Burai Szabina
Id. Zsípi Jánosné	Csató Lajos
Gyöngyösi József	Balog József
Csanálosi József	Id. Rácz Lajosné
Sepsi Imréné	Pázmándi Csaba
Bajnok István	

Szóke Zoltánné sk. anyakönyvvezető

Faluszépítő Egyesületet alapítottunk

Községünk fejlődése, jövőbeni arcképe, a lakosság megélhetése, foglalkoztatása is igényli az itt lakók ötleteinek, elképzeléseinek felkarolását, a közügyekben való részvétel segítségét, a közös munkát; mert csak így tudjuk megtalálni azokra a problémákra a választ, amely mindannyiunkat érint.

Egyre nehezebb a mindennapi megélhetésünk, foglalkoztatási, és a munkalehetőségek megszűnése minden családot közvetlenül érintő, húsbavágó kérdés. Nagy szükség van a közös gondolkodásra, hogy a jelenlegi, a már elért eredményeinket megőrizhessük, mert önmagában az Unióhoz való csatlakozás sem oldja meg közös gondjainkat. Azt csak együttesen, egymás segítségével lehet elősegíteni.

Mindezeket a körülményeket mérlegelve született meg egy olyan szervezet létrehozásának a gondolata, amely lehetőséget biztosít mindenki számára, vallásra, korra, nemre, etnikai, politikai hovatartozásra való tekintet nélkül, a közös gondolkodás kifejtésére, felkarolására.

Ezen célok, elképzelések megvalósítására egy civil szerveződést láttunk alkalmasnak, amelyet 2004. március 12-i alakuló ülésén hozott létre 29 alapító tag **Pap József Faluszépítő Egyesület** néven.

A szerveződés - a fenti gondolatokra és igényekre építve - azzal a céllal jött létre, hogy lehetőséget teremtsen a falu fejlesztésére, fejlődésére alkalmas elképzelések, gondolatok hasznosítására, a közös munkára.

Ápolja a község hagyományait, a közösségben rejlő értékeket, az egyesület tagjainak a közreműködésével akciókat, rendezvényeket szervezzen. Méltó módon megünnepeljük nemzeti és helyi ünnepeinket, minden Tiszakeszit szerető polgárt bevonjunk e közös akciókba.

Az alakuló ülés elfogadta az egyesület alapszabályát, megválasztotta tisztségviselőit, Dr. Barnóczki Károlyt elnöknek, Fazekas Jánost elnökhelyettesnek, Csapóné Matyi Évát titkárnak, Négyessy Miklósnét pénztárosnak (aki sajnos beteg-

sege miatt azóta lemondott) választotta meg tagság.

A közgyűlés üléseit minden hónap 3. hetének péntekén 17 órától tartja. Éves programot fogadott el a tagság, amely alapján működik az egyesület. Eddig sikerült ebből néhány célt megvalósítani. Így vezetésünkkel és a többi egyesület aktív közreműködésével megrendezésre került a május 1-i majális.

A falu megtisztítása, szépítése érdekében hulladékgyűjtést szerveztünk.

A Községháza utcában virágokat helyezettünk el, amelyek nagy részét vandál személyek ellopták, megrongálták. Tervezzük ennek a pótlását, mert néhány rosszszul gondolkodó, nem közösségbe való személy, a többség igényét, céljait nem húzhatja keresztbe. Itt hívnám fel a tisztelt olvasók figyelmét arra, hogy aki ilyen cselekményt tapasztal, azt az egyesület vezetőségének jelezze.

Két pályázatot adtunk be, az egyik a „Tiszta Magyarországért” elnevezésű, a másik a „Virágos Magyarországért” pályázat, amelynek elnyerése anyagi lehetőséget biztosít céljaink eléréséhez.

Az önkormányzat az egyesület működéséhez 100.000 Ft támogatást adott, ami természetesen a falu szépítésére, virágosítására fordítottunk, és fordítunk. A törvényes, jogszerű működést megalapozó bírósági bejegyzés 2004. május 11-én megtörtént.

Az egyesület a közeljövőben útjára indítja községünkben a „Tiszta udvar - rendezes ház!” elnevezésű cím adományozását.

Eddigi rövid múltunk alapján is elmondhatjuk, hogy tényleges, valóságos lakossági igény volt egy ilyen szervezet létrehozása. Egyre többen érdeklődnek tevékenységünk iránt. Csak biztatni tudunk mindenkit arra, hogy ebben a munkában részt vegyen, és szeretettel várjuk üléseinkre, összejöveteleinkre, rendezvényeinkre mindazokat, akik szeretnének tenni községünk fejlődéséért, jelenéért, jövőjéért!

Dr. Barnóczki Károly Egyesületi elnök

40 éves óvodánk

Én is 40 éves vagyok. Ez egy ember életében a középkort jelzi, egy intézmény életében talán már az idősödőt. Mindkettőnkénél hasonlóan zajlott a fejlődés. A kezdeti bizonytalan lépések után egyre szorongás-mentesebben éltük meg a hétköznapiakat. A kamaszkorra sok lázongás jellemző az embernél, ami az óvodánál a dogmák megváltoztatását, az egyre rugalmasabb, kötetlenebb programok térhódítását jelentette.

Ezalatt „mindketten” gyarapodtunk, okosodtunk és szépültünk. Óvónők jöttek-mentek, de egy valami mindig maradt, a családi légkör. Én már húsz éve érzem ezt Tiszakesziben. Az első csoportomban lévő gyermekek ma már katonaviselt családok emberek, tanulnak, vagy dolgoznak.

Sokszor próbáltam megfogalmazni, hogy mit is jelent számomra a pedagógia, az óvónői hivatás. Általános, sablonos dolgok jutottak eszembe, mint „szeretem a gyerekeket” ... De lehet-e a mai rohanó, embertelen világunkban sablonos egyszerű dolog a gyermekek szeretete, lehet-e ennél többet tenni a jövő nemzedékéért, mint önzetlenül, odaadóan szeretni, gondoskodni, nevelni? Meggyőződésem, hogy nem! S ha egy-egy nehéz nap után a meggyőződésem meginogni látszana, akkor eszembe jutnak Szűcs Imre sorai:

„A gyermekszem fényesség és bizalom,
vezéreljen Téged is utadon.”

*Komjáti A. Zoltánné
óvónő*

Harsányi Gy. Lajos emlékrajzverseny

Kiállítottunk. Tisztelettel adóztunk egy embernek, egy festőművésznek, egy nagyszerű alkotónak, aki már réges-régen csak az emlékeinkben él: Harsányi György Lajos, keszi születésű, nagybányai festőművésznek.

Az ő nevével hirdettünk rajzversenyt Dél-Borsod közel húsz iskolájában. Felhívásunkra nagyon sok gyerek vette kezébe az alkotásra váró ceruzát, ecsetet és próbált olyan produkciókkal részt venni e versenyünkben, amely méltó a fent említett művészemberhez.

Az emlékrajzverseny címe a következő volt: „Csend és harmónia a természetben”, „Ember a tájban”. Mind-mind olyan fogalmak, amelyek az un. nagyművészetek célja és létformája is volt régen is, és ma is. Jelen kell, hogy legyenek az egyszerű hétköznapiakban is, mert nélkülük hiányt szenvedne az önmegvalósítás.

André Malraux azt írja, hogy a „műalkotás garantálja a titkos felszabadítást az idő hatalma alól”. Tudjuk, hogy a festészetnek sok nagyszerű vívmánya van: megállítja az időt, beindítja a képzeletet. Ez az alkotó képzelet minden kiállításon jelen van. Jelen van a képek által, a színek által, a formák gazdagsága által. A kiállított képek a mezőcsáti Egressy Béni Általános és Alapfokú Művészeti Iskola, a tiszaujvárosi Széchenyi István Általános Iskola és a tiszakeszi Beszterczey Alapfokú Művészeti Iskola tanulóinak munkáiból kerültek ki.

Az alkotások azt bizonyítják, hogy a szépség iránti érzék mindenkiébe bele van oltva, a műélvezés csírája ott lapang mindenkiébe, de nem mindenkiébe fejlődik ki. Ezért fontos, hogy hozzáértő emberek felhívják rá a figyelmet, igényessé nevelve az ízlést.

A kiállításunk üzenettartalma – túl azon, hogy szépségében megállította a gyerekeket – arról is szólt, hogy a vizuál-esztétikai kultúránk, képzőművészetek iránti elhivatottságunk jó irányban halad. A gyerekek munkái arról tanús-

codnak, hogy értő, érző, szakmájukat magas szinten művelő rajztanárok foglalkoznak a képzőművészetek iránt fogékony gyerekekkel.

Az alkotások magas szakmai igényességről és felkészültségről árulkodnak. Az alkotó gyerekek eszközhasználatát dicséretes. Figyelemre méltó a rajzokon megjelenő gazdag szín- és formavilág, mely a jó és alapos megfigyelőképesség elsőrendű záloga. A nyolc iskola által beküldött közel 140 alkotást értékeltük, zsűriztük. Ebben a munkában – amely inkább egyfajta „tárlatséta” volt – a következő kollegáim vettek részt: Hajdúné Négyessy Edit, Krujné Juhász Éva, Kósa Erika, Hunkóné Gábor Ildikó, Vanczák Zsolt és jómagam. Ezen újság hasábjain is tisztelettel megköszönöm munkájukat, a képzőművészetek iránt érzett elhivatottságukat.

Szintén megköszönöm azon idős, kedves emberek – Tompa Sándorné és Mondel Andrásné – önzetlen segítségét, akik a tulajdonukban lévő Harsányi Gy. Lajos képeket a kiállításunk rendelkezésére bocsátották. Hozzájárulva ezzel is a rendezvény sikeréhez, emlékezetessé tételéhez.

Az ünnepélyes díjátadáson majdnem minden díjazott gyerek és az őket felkészítő pedagógusok is megjelentek. Mint ahogy megtisztelt bennünket számos szülő is.

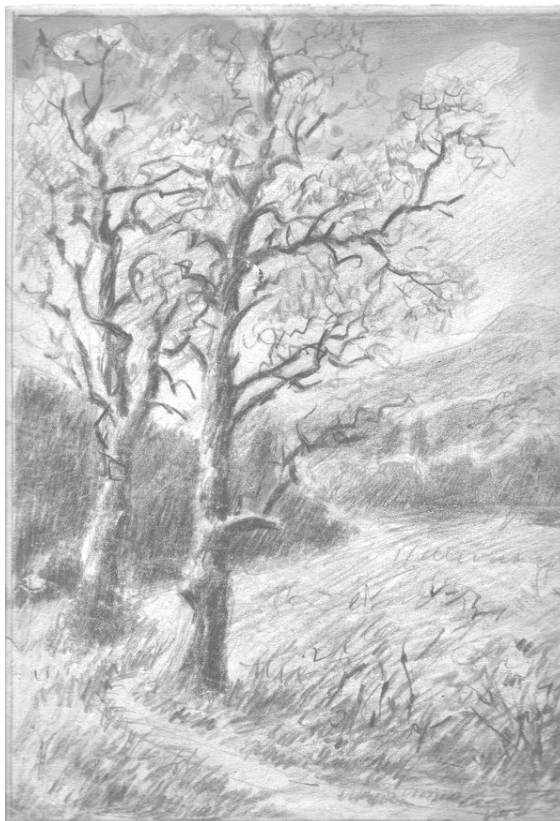
A díjátadáson jelen volt három intézményvezető is, valamint a tiszakeszi tantestületből a korábban említett kollegáim. A többi tizenkilenc pedagógus egyéb teendői miatt nem vett részt a kiállításon.

Összességében elmondhatjuk, hogy a kiállítás betöltötte azon szerepét, amely a „kiállítótermek” feladata: nevezetesen az, hogy katartikus élményhez juttatta azon látogatókat, akik nyitottak, érdeklődők a művészetek szent ügye iránt.

Rajzversenyünkön a következő tiszakeszi ifjú képzőművészek értek el különböző, értékelt helyezéseket:

Bak Gábor 2. oszt. III. helyezés
Kovács Gréta 3. oszt. I. helyezés

Gál Georgina 4. oszt. III. helyezés
Komjáti Zita 4. oszt. IV. helyezés
Mészáros János 5. oszt. I. helyezés
Sándor Dorottya 5. oszt. III. helyezés
Kovács Anett 6. oszt. IV. helyezés
Juszku Mercédesz 6. oszt. VI. helyezés
Ganyi Szimonetta 7. oszt. I. helyezés

Rácz Adrienn 7. oszt. V. helyezés
Jesztrebszki Vivien 7. oszt. VI. helyezés

Különdíjasok:

Terbócs Klaudia 5. oszt.
Mészáros Bettina 7. oszt.
Szabó Csilla 7. oszt.
Ignác Ildikó 8. oszt.
Törő Petra 6. oszt.

A francia Palais de Chailiot homlokzatán a következő felirat olvasható:

„Tetőled függ ki erre jársz,
Kincstár leszek vagy temető,
Beszélek-e vagy hallgatok
Senki másan, csak rajtad áll,
Ne lépj be vágy nélkül barátom.”

Hajdú József

Majális

Egy kis beszámoló a Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola május 1-i programjáról.

Délután gyűltünk össze iskolánk udvarán, hogy kikapcsolódjunk és megnézzük, ki mit tud. Elsőként egy családi vetélkedőre került sor, ami nagyon hangulatos volt. Anyukák, apukák, nagymamák és nagypapák, gyerekek és unokák együtt vetélkedhettek. Közben elkezdődött a finom vacsora készítése, amely bográcsban főtt. Szakácsaink igen kitartóan és szorgalmasan helytálltak, köszönet érte!

Több csapat is összemérte erejét a focipályán és a tornateremben, kosárlabdázás formájában. Örömmel néztük, hogy a focizásban az anyukák is milyen ügyesek és kitartóak.

Az elkészült zamatos pörköltöt együtt fogyaszthattuk el megterített asztalnál. Az esténket tánc zárta, ahol szintén jól éreztük magunkat a gyerekekkel és felnőttekkel közösen.

Köszönjük ezt a szép délutánt és várjuk, hogy jövőre legyen egy ugyanilyen szép programunk.

ÚTRAVALÓ

Elérkezett egy újabb tanév vége. Itt a várva várt első ballagás az iskolánkban. Nagy izgalommal és szeretettel, ugyanakkor kicsit fájó szívvel és könnyes szemmel készültünk erre a nagy napra mind tanárok, mind diákok. 2004. június 12-én du. 16:00-kor jött el az utolsó csengőszó ballagó nyolcadikosaink számára. Sok szép emlék, barátság az, ami itt kötődött és hisszük folytatódik az újabb életszakasz elkezdése után is. Büszkéek vagyunk rátok és gratulálunk! Sok erőt és bölcsességet kívánunk nektek az élet további napjaira, és ne felejtsetek el, hogy Isten az, aki a legjobb társ minden helyzetben. Tőle kérhettek és kaphattok segítséget bármikor, ő biztos, hogy szeretettel vesz körül benneteket!

Elindultam. Milyen hosszú út áll előttem? Nem tudhatom. Megyek arra, amerre vezet. Most épp egy kanyar maradt mögöttem. Ez mindig izgalmas, előtte nem is sejthetem, mi következik. Nem látszik semmi, nem tudhatom, kivel találok szemben magam. S azt sem, lefelé vagy fölfelé folytatódik az utam. De túljutva, kissé megnyugszom. Felfelé halad az út, senki nem zavar. Megállok hát néhány pillanatra. Kell egy kis szusszanás, erőgyűjtés.

Visszanézek. Micsoda szépség! A völgy a lábam előtt félelmetesen gyönyörű. Innen látszik igazán, milyen sejtelmes. Az út hol jobbra – balra kanyarog, hol lefelé – fölfelé hullámzik. Időnként lélegzetelállító szakadékok, erdők, mezők. Elindulásakor ragyogó fény kísért, később eső jött, majd vad vihar, zivatar. De talán a köd volt a legrémisztőbb. Akkor éreztem leginkább,

Ezzel a pár gondolattal kívánok nektek és minden diáknak, akik a falunkban élnek és tanulnak, hogy legyen kitartásotok és sok örömetök a továbbiakban, illetve még egy rövid idézetet is fogadjatok szeretettel:

„Gyermekem, - szólj hozzá - én szeretlek, és aki szeret, arra bátran bíz magad. Hűségemben remélj!” „Igen, Uram. Csakis veled és benned érdemes tovább haladnom, hiszen te jobban tudod, merre vezet utam, mi vár rám a kaptatón túl, lesz-e erőm feljutni oda... Kérdéseimet leteszem eléd, és arra kérlek: *Vezess engem utadon!*”

hogy olyan kiszolgáltatott vagyok. Sem előre nem láthatok, sem hátra. Az út vonalát oldalra nézegetve bírtam csak követni, néha már-már letértem a kijelölt ösvényről. Elmerengek. A ködben ráül a lélekre a bánat, szomorúság, lehangoltság, rosszkedv. Amikor a nehézségek szorítják össze torkomat, valahogy olyan reménytelen minden. Milyen kár, gyakran csak utólag látom, mennyi szépség mellett vezetett utam.

Istenem, mennyi fájdalmat is okoz a bizalmatlanságom neked! Pedig tudom, már sokszor megmutattad: azok az utak, melyekre te vezetsz, ha nem is az általam elképzelt, megálmodott utak, de gyönyörűségek. Szébbek, mintsem azt gondolnám. Mégis, a ködben, a sejtelmes homályban beszűkül a látásom, és átengedem magam a bizonytalanságnak.

A Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola ballagó nyolcadikosai:
Csorba Evelin, Berec Enikő, Buzinkai Enikő, Vámos Veronika, Nagy Bálint, Rác Roland, Sárosi Róbert és Rezsabek Gábor Osztályfőnök: Pálné Lencsés Szilvia

Mózes Noémi pedagógus

Tavaszi kívánság

Hosszú tavaszunk van, igazi tavasz és mi már furcsálljuk azt, ami természetes. Jól esne már a hosszantartó napsütés és a melegebb hőmérséklet. Persze, ha így lenne, akkor panaszkodnánk, hogy:

- Már megint nem volt tavaszunk!

Jó ideje töprengek már azon, hogy miért szeretnénk mindig valami mást, valami extrát, mint ami éppen adott számunkra? A kipróbált, természetes dolgok már nem izgalmasak, nem elegendők. Szeretnénk kilépni a megszokott dolgok szürkeségéből és olyan utakat keresünk, amelyek kockázatosak, nem hétköznapiak. Ez nem feltétlenül rossz természete az embernek, hiszen a fejlődés feltétele mindig a kockázatos új utak kipróbálása.

Mégsem érvényes ez életünk minden területére. Még mindig vannak olyan részei az ember életútjának, ahol nem érdemes kockáztatni, ahol jobb a kipróbált értékeket követni. Gondolok itt elsősorban kapcsolatainkra, azok közül az egyik legfontosabbra – a házastársi kapcsolatra.

Ezen a területen is annyi mindent kipróbál az ember, hátha tud valami újat, rendkívülit alkotni. Hogyan lehetne a kötöttségen belül szabadnak maradni? Mert hát a kötöttség, a megkezdett dolgok végigvitele manapság nem túl divatos. Cél – a saját boldogságom, jólétem megteremtése. Igen, csak a sajátomé. A házastársi kapcsolat a klasszikus értelmébe véve az emberek többsége számára elavultnak tűnik, nehéznek bizonyulnak a velejáró sajátosságok – a másik elfogadása, kitartás, hűség, önzetlenség. Így aztán jönnek a próbálkozások, a hatalmas újítások, a tradíció felrúgása.

Csak azt nem értem miért látok ennyi sikertelen, boldogtalan kapcsolatot magam körül?

Talán be kellene látni, hogy mégsem megoldás a vadházasság, merthogy egy kapcsolat alapja nem a magam szuverenitásának megőrzése?

Talán be kellene látni, hogy egy igazi, tartós kapcsolatnak az alapja a társam elfogadása és hogy kevés, ha ezt csak a fülébe suttogom, ezt mindenki előtt fel is kell vállalni – akár hivatalosan is.

Talán be kellene látni, hogy egy kapcsolat nem üzleti vállalkozás és nem abból kellene kiindulni, hogy mikor kedvezőbb a jövedelmem, ha összeházasodunk, vagy ha nem?

Talán be kellene látni, hogy egy kapcsolat nem ugródeszka – ha jön egy kedvezőbb lehetőség, vagy egy probléma, akkor kiugrok belőle.

Talán be kellene látni, hogy egy értékes kapcsolat nem az egoizmuson alapszik.

Talán...talán be kellene látni, hogy mégis értéket hordoz az a klasszikus forma, amit házasságnak neveznek, ha önzetlen szeretettel van megtöltve, amelyet csak az élő Isten tud ajándékozni nekünk, de Ő szívesen ajándékozza.

Őszintén szólva nekem nagyon fáj, ha rendezetlen, boldogtalan, felszínes kapcsolatokat látok magam körül, de ami még ennél is jobban aggaszt, az a következmény. Hiszen minden sikertelen, elrontott dolognak van következménye. Egy labilis kapcsolat egyfajta következménye lehet a fel nem vállalt, vagy a felvállalt, de félárván hagyott gyermek.

Talán azt mondja most valaki, hogy túl szigorú vagyok. De magyarázatot kívánnak azok a tényeken alapuló adatok, melyek szerint Magyarországon csökken a házasságkötések, és nő a válások száma, ezenkívül csökken a született gyermekek száma. Hogy messzire ne menjek a Tiszakeszire vonatkozó hivatalos kimutatások szerint a született gyermekek száma 1987-ben még 42, ezzel szemben 2003-ban 21 volt, tehát a felére csökkent. Döbbenetes tények. Hova tűnt már az a biblikus látásmód, hogy az anyaméh gyümölcse jutalom?

Biztos, hogy jóra vezetett ez a sok próbálkozás és öntörvényű, magunk alkotta utak kutatása, járása?

Tavas van, az ébredés, megújulás, születés időszaka. Ébred a természet, ébrednek az érzelmek. Megújul a világ körülöttünk és reméljük bennünk is. Születnek a virágzó mezők, virágzó gondolatok. Úgy érezzük, az első tavaszi napsugár is képes arra, hogy átjárja minden porcikánkat és mintegy megelevenítsen minket.

Hát engedjük, hogy átjárjon minket egy ettől is melegebb fénysugár, Isten éltető fénye, ami lehet, hogy nem ígér extra dogákat – csak békességet, kiegyensúlyozott, harmonikus kapcsolatokat, igazi, szeretetteljes családokat.

Pálné Lencsés Szilvia

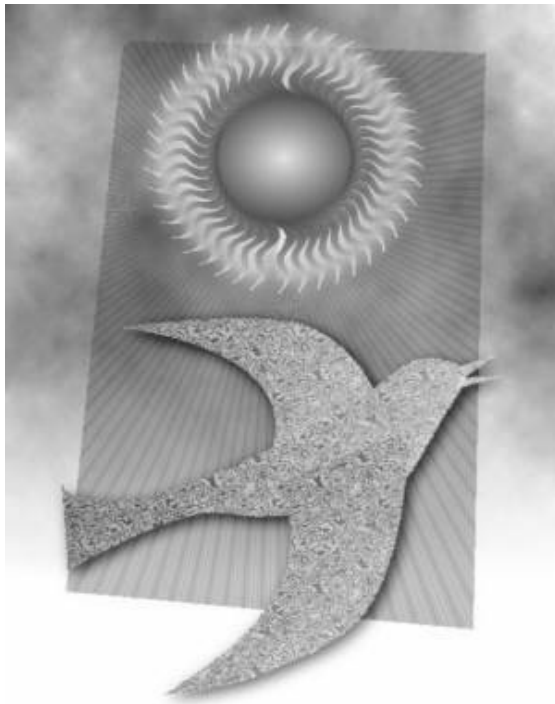
„A legfőbb boldogság, amit az ember a világon elérhet – ami vallással és szemlélettel annyira összhangban van – mégiscsak a boldog házasság! Amely révén a férfi eléri a legmagasabb értéket, miközben a hazáját és az egész emberiséget szolgálva él, egészséges gyermekekkel, gyöngéd hitvestárral, és minden lélegzete erény és becsület –boldog látványt kínál – melytől oly sok ismerősömnnek kellett visszahőkölnie.”

Széchenyi István: Napló

PÜNKÖSDI SZÉLVIHAR

Mit ünneplünk Pünkösdkor? Pünkösd az egyik legérdekesebb ünnep, különleges. Miért?

Jelentése: pentekosztész azaz ötvenedik. De miért ünnepelek egy számot?

Ötvenedik nap. De mitől ötvenedik, honnan számolva? A húsvét ünnepétől. Ugyanis a feltámadott Úr Jézus, feltámadása után negyven napon át megjelent tanítványainak, sőt egyszerre ötszáz embernek is megjelent. Miért jelent meg? Azért, hogy megerősítse hitüket, és a mi hitünket is. A feltámadott testnek van egy olyan tulajdonsága, hogy bármikor, bárhol megjelenhet, nincs korlátozva sem időben, sem térben.

Áldozócsütörtökön azt ünnepeleltük, hogy Jézus elbúcsúzott tanítványaitól és – „a szemük láttára felemelkedet, és felhő takarta el szemük elől”(ApCsel. 1,9) – úgy, hogy tovább már nem láthatták. De hová ment Jézus? A mennybe. Miért láthatóan ment föl a mennybe, amikor nem így érkezett az emberek közé (születésekor)? Ezzel is a hitünket erősíti. Az angyalok, akik megjelentek a tanítványok mellett, amikor égre emelt tekintettel álltak ott, hogy: „Ez a Jézus, aki tőletek az égbe vétetett, úgy jön el ismét amint szemetek láttára a mennybe ment.” (ApCsel.

1,11) De Jézus nem hagyta árván tanítványait, megígérte nekik a Szentlelket. Jézus mennybemenetelétől kezdve a tanítványok, megint félték, hogy most mi lesz velük. Őket is megölik majd, mint Jézust? Félték. Bezárkóztak megint, úgy, mint nagypén-

tek estétől – amíg nem találkoztak a feltámadottal. Miért félnek az apostolok, hiszen Jézus ígéretet tett, hogy elküldi a Vigasztaló Szentlelket, aki majd megerősíti őket? Mert emberek. Az ember, pedig arra képes önmagában, hogy féljen, ha valami féle veszélyt lát. Nagyon félti az életét. Akkor hol volt a hitük? Gyenge volt, mint Jézus halála után. Azt gondolták mindennek vége. Hajlamosak vagyunk elkeseredni, ha valami nem úgy sikerül, ahogyan azt mi előre elképzeltük. De sokszor Isten tervei másak, mint a mieink. Az apostoloknak, most a félelem azért tett jót, mert ez arra készítette őket, hogy imádkozzanak. Imádkoztak is kitartóan tíz napon keresztül – Máriával, Jézus édesanyjával együtt. Imádságuknak meg is lett az eredménye: *„Amikor elérkezett pünkösöd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol ültek. Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétszólva és leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek”*(ApCsel. 2,1-4)

Mik lehettek ezek a furcsa jelenségek?

A szélvész: tisztító, viharos szél, lendületet ad, szárnyalás – teofánia vagyis istenjelelés. Ugyanígy lángnyelvek, vagyis a tűz: a Szeretet tüze itt most a Szentlélek jelképe, ez is tisztít. És jelenti a keresztény élet lángolását, elégsét Isten szeretetében.

Jó lenne, ha Tiszakeszi lakosságát is megtisztítaná ez a szélvihar, elsősorban az itt élő emberek gondolkodását, az önzést elsöpörné. Sodorja ki belőlünk azt a vágyat, hogy csak a magunk javát, gazdagodását, boldogulását keressük. Tisztítsa ki szívünkben az önzést, kapzsiságot, égesse ki belőlünk az önsajnálatot.

Szálljon le a mi falunkra a Szentlélek, és hét ajándékával változtasson át bennünket: Adjon az itt élő embereknek bölcsességet az igazság megismeréséhez és megteléhez. Értelmet, a világos, tiszta látásra. Tudást egymás megértéséhez, és az erkölcs követéséhez. A Jó tanács ajándékát, a helyes út megtalálásához. Az Erősség ajándékát, az ellenerők legyőzéséhez. Jámborságot, a közösségben való boldog élethez, és félelmet az Úr akaratával szemben, a lelkek tökéletes életéhez. Úgy gondolom mindannyiunknak szükségünk van, lenne ezekre az adományokra, értékekre. Az apostolok boldogan tették dolgukat ezek után, mert működtek lelkükben ezek az adományok. Jó lenne, ha kis falunk népe is tenné boldogan, lelkesen mindennapi teendőit, akkor mindenki jobban érezné magát közöttünk.

Fazekas Monika

Nyári zsongás

Zsong a nyári rengeteg,
Zeng a napsugár.
Sárga búza megremeg,
Sarlajára vár.
Napraforgó napba néz,
Lepke mondja: rózsaméz,
Búza mondja: nyár.

Rád szakadt a nyár szívem,
Forrón, gazdagon.
Búzafürtös földeken
Érik asztagom.
Bókol már a telt kalász,
Közeleg az aratás:
Delet ért napom.

Csorduló nyaram delén
Fönn a hegyfokon,
Szerteszét merengek én
Völgyön, partokon.
Mostan mindent értek én,
Most ez élő földtekén
Minden fű rokon.

Lelkem, élő lant-ideg,
Most be jó neked!
Minden, minden a tied:
Földek és egek!
Zsong az ég-föld-szív zenét,
Emberét és Istenét:
Zsongd ki mélyedet.

/Sík Sándor/

PÁR GONDOLAT KESZIÉRT

Közhely, de szeretem Tiszakeszit.

Szeretem, mert, ha nem is itt, de ide születtem.

Szeretem a csendjét, a lármáját, a homályát, a fényét, a tágas utcáit, a kicsiny zugait, és muszáj szeretnem embertelenségét és közönyét egyaránt.

Adottságánál fogva lehetne e község a város zaját feledni vágyók Mekkája, horgászok Paradicsoma, és a kultúra környékbeli fennhéjázó Olymposza is. Sajnos nem így vannak a dolgok, de azért én mégis szeretem Tiszakeszit, mert nem hiszem el, hogy nem lehet változtatni a dolgokon.

Változtatni az tud és akar, aki maga is tud és akar változni, hiszen ez a jelen idő arra készletet jót és rosszat tévőt vagy akarót egyaránt. Szerintem VÁLTOZTATNI kellene a közmorálon, a régi beidegződéseken, és nagyobb hatással kellene lenni az emberek hangulatára. Rossz régi beidegződésből táplálkozhat az, aki leverte az oszlopokról a virágokat, de ez csak a jéghegy csúcsa. A 9/10-e még sunyin megbűjlik a mélyben és sajnos hatványozottan annyi kárt tehet, egy részét akár legálisan is.

A felszínre nem bukkanók és oda nem vágyók rombolják természetesen a közmorált is oldalba ütögetve, noszogatva a másikat, olykor viszont csak vétkes közönyükkel. A virágcserepeket csak lelökdösték, de akik ezt észrevették a „jó hecc” cinkosáivá váltak, mert köszönik, de semmi közük hozzá. Nincs közük Tiszakeszihez, nincs közük a környezetükhöz, és előbb vagy utóbb nem lesz közük saját igényességükhöz sem, mert az is szétmállik a közöny oltárán.

Nem mindig azt kellene szem előtt tartani, hogy mit kapunk szülőfaluktól, hanem meg kellene egyszer fogalmaznunk, hogy mit adhatunk neki. Természetesen vannak jó elképzelések és jó példák is szép számmal. De bizony még ma is szeméthegekkel, állattetemekkel ajándékozzuk meg „szülőföldünk szép határát”. Hiába van félegálisan kijelölve szilárd hulladéklerakó hely, hiába lettek kihelyezve szemetes kukák, a szeméttügy még mindig egy szemét ügy maradt. A teljes igazsághoz természetesen az is hozzá tartozik, hogy a kijelölt helyet a kijelölőknek valamelyest rendbe is kellene tartatni. Az sem válna a község hátrányára szeméttügyben, ha az elhelyezés ellenőrzésére egy közmunkás lenne kinevezve. Minden bizonnyal nem rokkanna bele a büdzsé. A megoldás természetesen lehet más és más alapokon nyugvó is, de a lényeg a mindenkori odafigyelés és a dolgok megelőzése. Hiába vount ki mintegy 25 felnőtt és 40-50 gyermek megtisztítani környezetünket, ha másoknak az ellenkezője a céljuk.

Ezúton is köszönetet nyilvánítok, azoknak, akik részt vettek e tűzoltó munkában. Akik nem tudtak részt venni eme nemes cselekedetben, azokkal örömmel közlöm, hogy jövőre sem marad el a tavasz, és jövőre is lesz tavaszi nagytakarítás, amikor is pótolhatják mulasztásukat.

Vannak, akik úgy vélekednek, hogy ők nem hordják oda a szemetet és ezért nem az ő dolguk az eltakarítani. Minden bizonnyal igazuk is lehet, de az dobja rám az első követ, aki még soha, semmilyen formában nem vétkezett környezetünk ellen akarva, vagy akaratlanul, tudva avagy tudat alatt.

Akik eljöttek, azoknak nem volt ide – vagy odatartozásuk nem voltak vörösés vagy narancsos színeik, itt mindenki ZÖLD volt, és mindenki szemetet akart szedni (a másokét is). Külön köszönetet kell mondani Sepsi Lajos úrnak, aki tehergépjárművel segített a munkálatokban. Biztos vagyok benne, hogy azok közül a gyerekek közül, akik részt vettek ebben a munkában nem válnak ki olyanok, akik lerugdosák a szemét tárolókat, vagy kilökdösik a virágokat. Szeretném, ha ők is szeretnék Tiszakeszit, szeretnék a természetet, és szeretnék önzetlenül minden építő jellegű dolgot. Remélem, hogy amikor ők felnőnek, már nem kell nagy dolgokon VÁLTOZTATNI. Nem kell változtatni a morálon, a beidegződésen, és mindenkinek jobb hangulata lesz a mostaninál.

Fazekas János

Cipőgyári kálvária, félmegoldással

Atényeket ismerjük, bezárt a cipőgyár és a munkásait elbocsátották, persze pénz és posztó nélkül. Ígéretések, ígéretések... ismételhethetném a végtelenségig.

Senki, de senki nem tud intézkedni, kilátástalan a helyzet. Az emberek pénz nélkül, reménytelenül, segítség nélkül. Tehetetlen önkormányzat, tehetetlen kormányzat. A probléma megoldatlan.

De mégis van valami gyertyaláng, ami haloványan pislákol. Két asszony elindul, nem vár, nem tűr. Kutatnak, segítségért... segítő kezért.

Valami megmozdul, jegyzőúr, és Steinerné Vasvári Éva fideszes képviselő asszony személye által. Nem érdekli őket az, hogy ki szavazott rájuk, vagy sem, segíteni kell minden áron, de nem ész nélkül. Lassan, de beindul a gépezet, az önkormányzati dolgozók, (Kökényné, Szökéné, Karakasné), soron kívül bírálják el a gyermekvédelmi segélyeket, a humán bizottság átmeneti segélyben részesíti a rászorultakat. Ez kis segítség, de több mint a semmi. A háttérben Steinerné tárgyal ügyvédekkel, jogászokkal, újságírókkal, a média többi szereplőivel.

Felveszi velem a kapcsolatot, tanácsokat ad. Kezd kibontakozni egy egységes munka. Vezeti a munkát, fáradhatatlan.

Az eredmények annak ellenére sem jönnek, hogy TV-felvétel, a már említett két asszonnyal, újságcikkek jelennek meg különböző lapokban. (a fanyalgók csak politikát látnak benne) – és nekik ezzel ki is merül minden munkájuk.

Nincs mese magasabb fórum kell! – Országgyűlési petíció készül, Burány Sándor miniszter úrnak, aki mint később kiderül az sem tudja hol van Tiszakeszi.

Nincs eredmény, az idő megy, pénz sehol, a bizalom is fogy, talán sosem lesz végkielégítés.

Újabb petíció, de már a miniszterelnök úrnak, - hátha történik valami.

Semmi,... üres fülekre talál. Közben az ügyvédi tanácsra a képviselő asszony a felszámolást javasolja illetve kéri tőlem, hogy indítsuk el az önkormányzat nevében.

Itt már nem késlekedünk, elindítjuk. Várunk, semmi hatás. A jegyző úr többszöri kérésére a bíróság nem indította el a felszámolást.

Steinerné asszony felveszi a szegedi fideszes képviselővel a kapcsolatot, majd rá pár napra a fizetés megtörténik.

Ezzel a történet lezáródik. Hap-py end? Sajnos nem. Igaz, hogy a nem remélt pénz megérkezik, de a levonásokkal együtt, ami jogos ugyan, csak nem számított rá senki. A fő probléma azonban nem ez! - a munkahelyek, melyeket többségében női dolgozók töltöttek be - az elvesztek. A tulajdonviszonyok rendezetlenek, nincs cég, nincs felelős, nincs vagyon. Így még jobban világossá válik, hogy egyedül az önkormányzat szinte tehetetlen. A falugyűlésen természetesen a polgármester úr és a szocialista országgyűlési képviselő úr nagy gözzel próbálta magyarázni, mennyi mindent tettek az ügy megoldása érdekében, csak egy dolgot felejtettek el – amit mondtak, nem hitte el senki. Mi is jót mosolyogtunk azon, hogy a szemük sem rebbent mikor csúsztattak a valóságon.

Mi is a valóság? – az hogy igazán köszönet a két hölgynek jár, akik tényleg mindent megtettek a maguk lehetőségeihez mérten, és tisztességesen felvállalták még 250 dolgozó problémáját. Az hogy ez „nagy hírveréssel” történt? – ez természetes, talán ez az a momentum, ami eredményre vezetett.

Köszönet nekik érte, magam és a többi képviselő nevében.

Ifj. Gábor Áron

Történelmi vetélkedő a szoboravatás tiszteletére

2004. június 4-én, pénteken 15 órai kezdettel került sor a napközi otthonban a Széchenyi István Általános Iskola és a Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola közös történelmi versenyére, amelyet a két névadó tiszteletére rendeztek abból az alkalomból, hogy mindkét intézmény szobrot kap a példaképül választott névadójáról.

A zsűri tagjai: Dr. Kozaróczy Gyuláné, a Széchenyi István Általános Iskola nyugalmazott igazgatója, Tiszakeszi díszpolgára, illetve Dienes Dénes professzor úr, a Sárospataki Református Kollégium Nagykönyvtárának igazgatója, főiskolai tanár.

A vetélkedőn a két iskola 3-3 csapata vett részt. Az iskolák névadóiról és történelmi korukból 11 különböző feladatot kellett megoldani a csapatoknak.

A Széchenyi István Általános Iskola csapatainak felkészítő pedagógusai: Kovácsné Spisák Szilvia és Kovács Zsolt.

A Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola csapatainak felkészítő pedagógusai: Gábor Áronné és Tima Lászlóné, Matyasovszky Zita, Nagyné Lukács Anna voltak.

Eredmények:

Helyezés:	Csapattagok:	Pontszám:	Iskola:
1.	Kökény Tímea Orosz Alexandra Törő Alexandra Orosz Tibor	82 pont	Széchenyi István Általános Iskola
2.	Sándor Dorottya Sepsi Ferenc Jesztrebszki Vivien Bartók Barbara	75 pont	Széchenyi István Általános Iskola
3.	Bodnár Kristóf Juszku Mercédesz Mészáros Bettina Petheő Dorottya Anna	74 pont	Széchenyi István Általános Iskola
4.	Papp Nikolett Csorba Evelin Csorba Attila Ignéczi Dávid	70 pont	Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola
5.	Molnár Bettina Rezsabek Máté Sárosi Roland Sepsi Barbara	60 pont	Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola
6.	Nagy Bálint Lőrincz Linda Tima Anna Lencsés Noémi	58 pont	Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola

Kovács Zsolt

Építsünk járdát így!

A képviselő testület nem adja fel, építeni is szeretne, ha kell járdát, hiszen az nem kerül olyan sokba és az ott lakóknak, és gyermekeiknek nem kell többet a téli latyakban járniuk. A recept a következő: az önkormányzat biztosítja a cementet és a sódert, az ott lakók pedig társadalmi munkát végeznek.

Az Árpád utcában példás összefogásnak lehettünk tanúi. Az ottaniak minden segítség nélkül rossz időjárásban, két nap alatt elkészítették a járdát, azóta gyermekeik büszkén járnak, illetve kerékpároznak rajta. Jól eső érzés ez a mai eldurvult világunkban.

De nem fejeztük be ezzel. A következő cél a Rákóczi utca egy szakasza. Itt már, mint résztvevő is jelen voltam több képviselő társammal együtt. Fogtuk a lapátot, csákányt, ki amit ért - elkezdtük a munkát.

Az ott lakók vártak minket, barátok, rokonok is segítettek. A vendéglátás pazar volt, elmondhatom nem csak a lapátnyéllel, hanem a sörösüveg nyakával is sűrűn találkoztam. Energiát a jóízű reggeli, majd a finom babgulyás adta.

Reggel 7 órakor kezdtük a munkát, majd délután 5 órakor már mindenki a szerszámok elmosásával ügyködött. Nemcsak együtt dolgoztunk, hanem megismerhettük így egymást. Beszélgettünk jóról - rosszról, politikáról, és minden olyan dologról, ami érdekelt minket.

Igazán dolgozó embereket ismerhettem meg itt, hiszen már látom nem ez a közös munka volt az utolsó. Amint az önkormányzatnak lesz pénzügyi lehetősége, folytatjuk a munkát. Jóleső érzés volt ez a tenni akarás, amit tapasztaltunk, a szebb környezet kialakítására tett kísérlet, amit mi csak támogathatunk.

Itt szeretném megköszönni a jelenlétet az alábbi képviselő társaimnak: (Sepsiné Györki Erzsébet, Faragó Zoltán, Jurák László, Karakas Sándor) és nem utolsó sorban az ott tevékenykedő minden embernek, hiszen nélkülük ez mind nem sikerült volna.

ifj. Gábor Áron

Képek a majálisról

A Széchenyi István Általános Iskola ballagó tanulói

8.a osztály: Faragó Csilla, Balogh Rozália, Bige Gabriella, Terbócs Tibor, Zsípi Zoltán, Farkas Norbert, Siklós Csaba, Váradi Anna, Kiss Ildikó, Balogh Erzsébet, Téglási Barbara, Váradi Zsolt, Borza Gyula, Terbócs László, Orosz Tibor, Potyka Erika, osztályfőnök: Kovács Zsolt

8. b osztály: Ignác Ildikó, Karakas József, Petheő Dorottya, Nagy Anikó, Nemes Nándor, Zombor Tamás, Perge Tamás, Nagy Magdolna, Törő Timea, Kökény József, Kiss Tibor, Bartók Barbara, Balogh Emese, Balogh Gergő, Lukács Norbert, Glonci Roland, Nagy Emese, osztályfőnök: Dr. Senánszkyne Lazanyi Anna

Polgárőrség alakul

Már régóta foglalkoztatja a községünk lakosságát a közbiztonság, a közrend fokozottabb védelme, a bűnmegelőzés hatékonyabbá tételének kérdése. Ezért tovább nem halogatható a jogellenes, a közbiztonságot és a lakosság érdekeit veszélyeztető cselekmények megelőzése, a rendőrség munkájának segítése érdekében egy jól működő – a lakosság és az önkormányzat támogatását is élvező – polgárőrség létrehozása.

Aki kedvet, elhivatottságot érez egy jól működő polgárőrségben való tevékenységre – elsősorban férfi honfitársainkra gondolunk –, kérjük hogy a szervezőknél (Dr. Barnóczki Károly 49/352-433, Jurák László 30/565-29-23, Nagy János „Boxos” 30/470-38-72, Karakas Sándor 20/996-96-98) telefonon, vagy személyesen jelentkezzen.

A szervezők

A Tiszakeszi Sportegyesület ifi labdarúgói

Keszzi Újság

A Tiszakeszi Önkormányzat lapja. Megjelenik kéthavonta. Felelős kiadó: Községi Önkormányzat Tiszakeszi Főszerkesztő: Vanczák Zsolt

Szerkesztők: Fazekas Monika, ifj. Gábor Áron, Gombosné Csikós Magdolna, Hajdú József, Hangász Izidor, Mózes Noémi, Pálné Lencsés Szilvia, ifj. Sándor Béla, Sípós Imre
Szerkesztőség: Polgármesteri Hivatal Tiszakeszi Községháza u. 40.

kesziujtag@freemail.hu

